

¹Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:²Du Menschenkind, weissage wider die Propheten Israels und sprich zu denen, so aus ihrem eigenen Herzen weissagen: Höret des HERRN Wort!³So spricht der HERR HERR: Weh den tollen Propheten, die ihrem eigenen Geist folgen und haben keine Gesichte!⁴O Israel, deine Propheten sind wie die Füchse in den Wüsten!⁵Sie treten nicht vor die Lücken und machen sich nicht zur Hürde um das Haus Israel und stehen nicht im Streit am Tage des HERRN.⁶Ihr Gesicht ist nichts, und ihr Weissagen ist eitel Lügen. Sie sprechen: "Der HERR hat's gesagt", so sie doch der HERR nicht gesandt hat, und warten, daß ihr Wort bestehe.⁷Ist's nicht also, daß euer Gesicht ist nichts und euer Weissagen ist eitel Lügen? und ihr sprecht doch: "Der HERR hat's geredet", so ich's doch nicht geredet habe.⁸Darum spricht der HERR HERR also: Weil ihr das predigt, woraus nichts wird, und Lügen weissagt, so will ich an euch, spricht der HERR HERR.⁹Und meine Hand soll kommen über die Propheten, so das predigen, woraus nichts wird, und Lügen weissagen. Sie sollen in der Versammlung meines Volkes nicht sein und in der Zahl des Hauses Israel nicht geschrieben werden noch ins Land Israels kommen; und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR HERR bin.¹⁰Darum daß sie mein Volk verführen und sagen: "Friede!", so doch kein Friede ist. Das Volk baut die Wand, so tünchen sie dieselbe mit losem Kalk.¹¹Sprich zu den Tünchern, die mit losem Kalk tünchen, daß es abfallen wird; denn es wird ein Platzregen kommen und werden große Hagel fallen und ein

¹وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ،² يَا ابْنَ آدَمَ، تَبَيَّنْ عَلَى أَنْبِيَاءِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ وَقُلْ لِلَّذِينَ هُمْ أَنْبِيَاءُ مِنْ تِلْقَاءِ دَوَاتِهِمْ، اسْمَعُوا كَلِمَةَ الرَّبِّ.³ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، وَيَلْ لِلْأَنْبِيَاءِ الْخَمَقِ الدَّاهِيِينَ وَرَاءَ رُوحِهِمْ وَلَمْ يَرَوْا شَيْئًا.⁴ أَنْبِيَاؤُكَ يَا إِسْرَائِيلَ صَارُوا كَالنَّعَالِ فِي الْخَرَبِ.⁵ لَمْ تَضَعُوا إِلَى الثَّغْرِ، وَلَمْ تَبْنُوا جِدَارًا لِيَبِتَ إِسْرَائِيلُ لِلْوُفُوفِ فِي الْخَرَبِ فِي يَوْمِ الرَّبِّ.⁶ رَأَوْا بَاطِلًا وَعِزَافَةً كاذِبَةً. الْقَائِلُونَ، وَحْيِي الرَّبِّ وَالرَّبُّ لَمْ يُرْسِلْهُمْ، وَاسْتَطَرُّوا إِثْبَاتَ الْكَلِمَةِ.⁷ أَلَمْ تَرَوْا رُؤْيَا بَاطِلَةً، وَتَكَلَّمْتُمْ بِعِزَافَةٍ كاذِبَةٍ، قَائِلِينَ، وَحْيِي الرَّبِّ وَأَنَا لَمْ أَكَلِّمْ. ⁸لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، لِأَنَّكُمْ تَكَلَّمْتُمْ بِالْبَاطِلِ وَرَأَيْتُمْ كَذِبًا، فَلِذَلِكَ هَا أَنَا عَلَيْكُمْ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.⁹ وَتَكُونُ يَدِي عَلَى الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ يَرَوْنَ الْبَاطِلَ وَالَّذِينَ يَعْرِفُونَ بِالْكَذِبِ. فِي مَجْلِسِ شَعْيِي لَا يَكُونُونَ، وَفِي كِتَابِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ لَا يُكْتَبُونَ، وَإِلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ لَا يَدْخُلُونَ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا السَّيِّدُ الرَّبُّ.¹⁰ مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ أَصْلَوْا شَعْيِي قَائِلِينَ، سَلَامٌ وَلَيْسَ سَلَامٌ، وَوَاحِدٌ مِنْهُمْ يَنْبِي خَائِطًا، وَهَا هُمْ يُمَلِّطُونَهُ بِالطِّقَالِ.¹¹ فَقُلْ لِلَّذِينَ يُمَلِّطُونَهُ بِالطِّقَالِ إِنَّهُ يَسْقُطُ. يَكُونُ مَطَرٌ جَارِفٌ، وَاتَّشَرَّ يَا حِجَارَةُ الْبَرَدِ تَسْقُطُنَ، وَرِيحٌ غَاصِفَةٌ تُشَقِّقُهُ.¹² وَهُوَذَا إِذَا سَقَطَ الْخَائِطُ، أَقْلًا يُقَالُ لَكُمْ، أَبْنِ الطِّينَ الَّذِي طَيَّنْتُمْ بِهِ.¹³ لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، إِنِّي أَشَقِّقُهُ بِرِيحٍ غَاصِفَةٍ فِي عَصِيي، وَتَكُونُ مَطَرٌ جَارِفٌ فِي سَخَطِي وَحِجَارَةُ بَرَدٍ فِي غَيْظِي لِأَفْتَاتِهِ.¹⁴ فَأَهْدِمُ الْخَائِطَ الَّذِي مَلَّطْتُمُوهُ بِالطِّقَالِ، وَأَلْصِقُهُ بِالْأَرْضِ، وَتُكْشِفُ أَسَاسُهُ فَيَسْقُطُ، وَتَقْنُونَ أَنْتُمْ فِي وَسْطِهِ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ.¹⁵ فَأَنْتُمْ عَصِيي عَلَى الْخَائِطِ وَعَلَى الَّذِينَ مَلَّطُوهُ بِالطِّقَالِ، وَأَقُولُ لَكُمْ، لَيْسَ الْخَائِطُ بِمَوْجُودٍ وَلَا الَّذِينَ مَلَّطُوهُ.¹⁶ أَيُّ أَنْبِيَاءِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ لِأَوْرَشَلِيمَ وَيَرَوْنَ لَهَا رُؤْيَا سَلَامٍ، وَلَا سَلَامَ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. وَأَنْتِ يَا ابْنَ آدَمَ، فَاجْعَلْ وَجْهَكَ ضِدَّ بَتَابِ شَعْبِكَ الْلَوَاتِيِّ يَتَّبِعَانِ مِنْ تِلْقَاءِ دَوَاتِهِنَّ وَتَبَيَّنَّ عَلَيْهِنَّ،¹⁷ وَقُلْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، وَيَلْ لِلَوَاتِيِّ يَخْطُرْنَ وَسَائِدَ لِكُلِّ أَوْصَالِ الْأَيْدِي، وَبَضَعْنَ مِحْدَابَ لِرَاسٍ كُلِّ قَامَةٍ لِاضْطِيقِ الثُّفُوسِ. أَفْتَضَّطَلْنَ ثُفُوسَ شَعْيِي وَتَسْتَحْيِينَ أَنْفُسَكُنَّ،¹⁸ وَتُجَسِّنِي عِنْدَ شَعْيِي لِأَجْلِ حُفَّتَيْ شَعِيرٍ وَلِأَجْلِ فُتَاتٍ مِنَ الْخُبْزِ، لِإِمَاتَةِ ثُفُوسٍ لَا يَتَّبِعِي أَنْ تَمُوتَ، وَاسْتَحْيَاءِ ثُفُوسٍ لَا يَتَّبِعِي أَنْ تَحْيَا،

Windwirbel wird es zerreißen.¹² Siehe, so wird die Wand einfallen. Was gilt's? dann wird man zu euch sagen: Wo ist nun das getünchte, das ihr getüncht habt?¹³ So spricht der HERR HERR: Ich will einen Windwirbel reißen lassen in meinem Grimm und einen Platzregen in meinem Zorn und große Hagelsteine im Grimm, die sollen alles umstoßen.¹⁴ Also will ich die Wand umwerfen; die ihr mit losem Kalk getüncht habt, und will sie zu Boden stoßen, daß man ihren Grund sehen soll; so fällt sie, und ihr sollt darin auch umkommen und erfahren, daß ich der HERR sei.¹⁵ Also will ich meinen Grimm vollenden an der Wand und an denen, die sie mit losem Kalk tünchen, und will zu euch sagen: Hier ist weder Wand noch Tüncher.¹⁶ Das sind die Propheten Israels, die Jerusalem weissagen und predigen von Frieden, so doch kein Friede ist, spricht der HERR HERR.¹⁷ Und du, Menschenkind, richte dein Angesicht wider die Töchter in deinem Volk, welche weissagen aus ihrem Herzen, und weissage wider sie¹⁸ und sprich: So spricht der HERR HERR: Wehe euch, die ihr Kissen macht den Leuten unter die Arme und Pfühle zu den Häuptern, beide, Jungen und Alten, die Seelen zu fangen. Wenn ihr nun die Seelen gefangen habt unter meinem Volk, verheißt ihr ihnen das Leben¹⁹ und entheiligt mich in meinem Volk um eine Handvoll Gerste und einen Bissen Brot, damit daß ihr die Seelen zum Tode verurteilt, die doch nicht sollten sterben, und verurteilt zum Leben, die doch nicht leben sollten, durch eure Lügen unter meinem Volk, welches gerne Lügen

يَكْذِبُكُمْ عَلَى سَعْيِي السَّامِعِينَ لِلْكَذِبِ²⁰ لِيَذِلَّ هَكَذَا قَالَ
السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَا أَنَا صِدٌّ وَسَائِدُكُمْ الَّتِي تَصْطَلِدْنَ بِهَا
النُّفُوسَ كَالْفَرَاحِ، وَأَمَرْتُهَا عَنْ أَذْرَعِكُنَّ وَأَطْلِقِ النُّفُوسَ
الَّتِي تَصْطَلِدُهَا كَالْفَرَاحِ.²¹ وَأَمَرْتُ مَخْدَانِكُنَّ وَأَنْقِذُ سَعْيِي
مِنْ أَيْدِيكُمْ، فَلَا يَكُونُونَ بَعْدُ فِي أَيْدِيكُمْ لِلصَّيْدِ، فَتَعْلَمَنَّ
أَنِّي أَنَا الرَّبُّ.²² لَأَتُكِّنَ أَخْرُسٌ قَلْبَ الصَّدِيقِ كَذِبًا وَأَنَا لَمْ
أُخْرِئْهُ، وَسَدَدْتُ أَيْدِي السَّرِيرِ حَتَّى لَا يَرْجِعَ عَنْ طَرِيقِهِ
الرَّدِيئَةِ فَيَحْيَا²³ فَلِذَلِكَ لَنْ تَعْدَنَ تَرَبَّنَ الْبَاطِلَ وَلَا تَعْرِفَنَ
عِرَاقَهُ بَعْدُ، وَأَنْقِذُ سَعْيِي مِنْ أَيْدِيكُمْ فَتَعْلَمَنَّ أَنِّي أَنَا
الرَّبُّ.

hört.²⁰ Darum spricht der HERR HERR: Siehe, ich will an eure Kissen, womit ihr Seelen fangt und vertröstet, und will sie von euren Armen wegreißen und die Seelen, so ihr fangt und vertröstet, losmachen.²¹ Und ich will eure Pfühle zerreißen und mein Volk aus eurer Hand erretten, daß ihr sie nicht mehr fangen sollt; und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR sei.²² Darum daß ihr das Herz der Gerechten fälschlich betrübet, die ich nicht betrübt habe, und habt gestärkt die Hände der Gottlosen, daß sie sich von ihrem bösen Wesen nicht bekehren, damit sie lebendig möchten bleiben:²³ darum sollt ihr nicht mehr unnütze Lehre predigen noch weissagen; sondern ich will mein Volk aus ihren Händen erretten, und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR bin.